

ЗНАНИЕ ЗА БОГА – ОТНОШЕНИЕ С БОГА

Богослужение на 13 декември, неделя, сутрин

Водещ: И. Георгиев

Проповед: П-р Д. Игнатов

Презентация: Самуил и Яница Неделчеви.

СЛАВОСЛОВИЕ

Призив: Плач Еремиев 3:24-40

Молитва

Песни: *Измий сърцето* (ЕП-531);

Нашият Цар е издигнат високо (ЕП-20)

Ответен прочит 9 – Псалом 51

Песен : *Друг принос нямам* (ЕП-251)

ПРОЧИТ: Посланието към Римляните 1:18-32

Молитва – Да се молим за.....; Отче наш

Децата от НУ отиват на занимания

Песен: *Исусе, желя да се изцеля* (ЕП-260)

Свят си... - хвалебна младежка група

ПРОПОВЕД

.....

Песен: *О, Ти, пред Когото открито е* (ЕП-269)

Съобщения

Песен: *Пей Алилуя* (ЕП-339)

БЛАГОСЛОВЕНИЯ

ПЛАН НА ПРОПОВЕДТА

1. Бог – познава, разкрива и осъжда нашето нечестие.
2. Къде е истината? Възможностите на естествознанието.
3. Човешкото общество без познание на Бога.
4. Има ли надежда? Бог дойде между нас за да Го познаем и за да се обърнем към Него.

ЗНАНИЕ –ОТНОШЕНИЯ С БОГА

П-р Данаил Игнатов
3.12.2009

Скъпи приятели,

Когато нашите интереси или нашата чест са засегнати несправедливо или по обиден начин, ние търсим възмездие. Не можем да се успокоим докато не намерим някакво средство на възмездие или не принудим този, който ни е засегнал да ни се извини. Ще ви дам един пример:

Преди две седмици, една събота след обед, след като бях работил доста интензивно излязох с благото намерение “да взема въздух”, да се разходя бавно из центъра на София, да охладя малко мозъка си. Но още щом излязох видях за пореден път нещо, което винаги страшно ме възмуцава и предизвиква гнева ми. Пред гаражната врата на църквата ни беше спрял една доста масивна кола Опел. Мой познат, който беше на това място ми каза: “Той е тук повече от половин час”...Доброто ми настроение се стопи моментално. Обзе ме една доста добре позната възбуда от гневни мисли, които търсят решение - как да се даде добър урок на този натрапник? Представях си го като късо постригана мастита мутра, със златен ланец на врата и обици на ушите. Освен, че не уважава другите хора, той не се свени да застане напреко на пътя към Храма .

Какво да правя?

Да изпусна въздуха на гумите му? Да ги надупча?...Все пак, не върви на един християнин да прави такива работи, особено ако е пастир...

Но до кога ще търпим това повсеместно ширещо се беззаконие в нашата страна? До кога с нашето бездействие ще насърчаваме незачитането на другите хора?!

Понеже не виждах решение на проблема се опитах да отпъдя тези мисли. Вървах и се опитвах да се любувам на успокоените пространства на столицата в съботния след обед. София е столица на една малка бедна страна, но тя има един много красив център. Освен това, София - Σοφία е единствената столица в света, която носи едно от Божиите имена – Премъдрост...

Когато са върнах към църквата и пастирския дом...колата още беше там. Гневът ми пламна отново. Все пак по пътя бях мислил по въпроса и дори се бях молил за мъдрост. Бях се молил дори за самия шофьор на колата. Не виждах нищо достойно за моята позиция на християнин, с което да накажа справедливо тази неправда. Единственото на което се сетих е да напиша едно кратко послание на собственика на тази кола. За него може би нямаше да има никакво значение, но това някак си ме удовлетворяваше:

“Уважаеми водач на СА.....BP, добре дошъл в Храма.

Но ако не искаш да влезеш, не пречи на другите да го правят”...

Преди да ви разкажа края на тази история, нека започнем разсъждения си върху темата, която сме поставили в центъра на нашето внимание в този неделен ден.

Да, неправдите, които търпим, предизвикват справедливия ни гняв. Но не винаги можем да определим точно кой е тяхния източник, кой е тяхния същински причинител. Понякога той е скрит за нас. Понякога не осъзнаваме, че ние самите стоим във веригата от причини и следствия на неправдата в света.

За Бога не е така. Пред Бога всичко е открито.

1. БОГ ПОЗНАВА, РАЗКРИВА И ОСЪЖДА ВСЯКО НЕЧЕСТИЕ.

Бог знае кой е истинският виновник на всяко престъпление. Никой не може да се скрие от Неговото знание и да “пере пари”, или да “пере” същинския си облик по незаконен начин, с нечестие. Всеки, който е свързан с нечестието носи върху себе си Божията присъда. И понася последствията на тази присъда. Понася последствията на разстроенията отношения с Бога.

Може да се каже, че основна тема на Посланието към Римляните е Божията правда. Апостол Павел ни насочва да мислим за това, колко е важно да уредим отношенията си с Бога в светлината на тази правда. С нечестивото си предразположение към злото всички хора са виновни пред Бога. Неговият гняв е предизвикан като логично следствие срещу тях. Божият гняв не е нещо, което може да ни се размине ако не потърсим спасение в Неговата благодат и милост.¹

Как можем да установим, че това гневно отношение на Бога е реалност а не някаква спекулация на Църквата ?

Бихме казали, че дори и тези, които не вярват на писаното в Библията, могат косвено да усетят такова отношение във всекидневния жизнен опит. Именно хората, които не приемат Божието слово бързат да обвиняват Бога, че има лошо отношение към тях, щом ги оставя да страдат. Разбира се, тук става въпрос за един пре-стар начин на разсъждение върху отношенията между Бога и хората. Но и в този случай ще забележим, че на тях като че ли им се иска да има някакъв бог срещу когото да изкажат своя гняв. Това е нещо като самоотбрана, нещо като противодействие на Божия гняв, който някъде в душата си усещат. Немският поет Фридрих Шилер казва: *“Историята на света се припокрива с осъждането на света.”* Откровението на Божия гняв в историята и настоящето на света предхождат неотразимото проявление на Божия гняв когато дойде края на времето.

Но така не се ли противоречи на твърдението, че Бог е Любов?

Гневът не е ли неконтролирано изпускане на нерви, нещо, което изважда от психическо равновесие. Гневът променя. Как може човеколюбивият, вечният и непроменим Бог да се гневи?

Някои богослови се опитват да обяснят това наглед противоречие, като казват, че апостол Павел използва думата “гняв”, без това да се отнася за Бога, или така да се каже, думата е използвана безлично, “по странен безличностен начин”². Това означавало, че тук се “описва не отношението на Бога към човека, а неизбежния причинно-следствен процес в нравствения вселен”³.

Такъв подход според нас крие в себе си едно опасно обобщение, че Бог изобщо не е личност, а някаква безлична съдба, някакъв безличен нравствен мир във Вселената. Не такава е представата, която ни поднася Библията за Бога. Ние ясно разбираме, че Той е Личност. (Няма как ние да сме личности, а Той да не е. Точно обратното - Той е ЛИЧНОСТТА, а ние пазим или повреждаме своята самоличност.) Това не означава, че Той “си изпуска нервите, избухва и дори е злобен, язвителен и отмъстителен”⁴. Но

¹ По бележки и разсъждения върху F.F.BRUCE, L'épître aux romains. Cerisy-Pontoise, Sator, 1986, с.62 и сл и Джон СТОТ, Посланието към Римляните. Библията говори днес. София, Нов човек,2005г, с. 67 и сл.

² СТОТ цитира DODD C.H. The epistle of Paul to the Romans-In :The Moffatt New Testament Commentary Iled. 1947,с.21

³ Пак там, с.23

⁴ Джон СТОТ, цит.съч. с.67

означава, че като Личност, проявява “свещена враждебност спрямо злото” в нас; означава “отказът Му да се примири с него...Неговата справедлива присъда над него”.

Питаме се: как Той узнава милионите и милиарди престъпления на хората, за да има още и време да ги прецени като такива и осъди?

Когато задаваме подобни въпроси ние се изправяме пред необходимостта да познаваме Божията същност и атрибути. Сблъскваме се с Неговото ВЕСДЕСЪЩИЕ – всепроникващото Му присъствие, познание и контрол в Творението и в историята на човечеството.

(Нека сега да довърша моята малка история с която започнах.)--

Един ден след като бях оставил бележка на чистачките на колата, задръстила входа на Църквата разбрах, всъщност кой е бил нейният водач. Естествено аз не бих надупчил гумите му, но не е трябвало дори да си го помислям. Оказа се, че водачът бил брат Х.Х., който подготвял своето участие в хвалението за богослужението на следващият неделен ден. Няма ключ за гаражната врата, а не искал да ме безпокоии оставили колата на входа. Аз пък като излизал чух, че някой репетира в църковния салон и ако се бях отбил да го поздравя, сигурно щях да си спестя тези нерви и този изблик на гняв.

Никак не е добре човек да оставя колата си пред гаражните врати, които се ползват и от други хора. Но понякога, поради небрежност, се впримчваме в недоразумения, враждебни отношения и изблици на гняв, които са съвсем безсмислени. Разбираме, че ядът ни е бил излишен, след като се запознаем по-обстойно с обстоятелствата, които са го причинили.

Пред Бога не стои такъв проблем.

Бог ни познава по добре от колкото ние себе си и познава подбудите на сърцето ни дали са чисти или не, когато казваме или вършим нещо. Когато среща греха и нечестията в нас, Той го разкрива и осъжда. Неговата присъда е особено категорична, когато чрез неправда и нечестие се възпрепятства, огражда, потиска и държи в плен истината:

Защото Божият гняв се открива от небето против всяко нечестие и неправда на човеците, които държат в плен истината чрез неправда. (Рим 1:18-подчертаното е мой прев.)

Но как да разберем ние това?

КЪДЕ Е ИСТИНАТА?

Кое е истина? За каква истина говори апостол Павел?

Очевидно тук апостолът засяга въпроса за нашата способност на познание чрез изследване реда в природата. Говори за познание чрез ЕСТЕСТВОЗНАНЕТО.

Когато споменаваме понятието “естествознание” ние се сещаме за един предмет, който стои в програмите на началния курс на образование, макар че той смени наименованието си няколко пъти през годините. Мисля обаче, че *естествознание* би било най-сполучливото наименование за този предмет, защото учениците би трябвало да схванат още от най-ранна възраст не само как изглежда околната среда на човека, но какво е нейното *естество* като произведение на Божията творческа мощ. Именно за

това говори и апостолът. В същата насока той говори и на гърците в Атина на Ареопага. В 20 стих тук той използва две понятия –“...се вижда ясно, разбираемо”

...Понеже от създаването на света това, което е невидимо у Него, вечната Му сила и божественост, се вижда ясно, разбираемо чрез творенията...(Рим 1:20 –прев. ББД)

В оригиналния текст редът на двете понятия е обърнат- (“разбираеми, стават видими” – *νοοούμενα καθόραται*). Така първото понятие говори за възприятията на ума, за разбирането на нещата, докато второто означава – това, което се вижда от окоето и другите сетива.”Двата глагола описват как, като съзерцава Божието дело, човекът може да разбере достатъчно добре неговото естество за да не сгреша и определи Твореца като нещо създадено и да изпадне в идолопоклонство.”⁵

Бихме добавили, че редът в който са поставени двата глагола подсказват, че резултатите на нашите наблюдения зависят твърде много от умствената ни и духовна нагласа. Ако вярваме в Твореца – ще открием Твореца, ако нашият ум е опорочен от греха – няма и да помислим за Него.

И така, може ли нашето естествознание, нашият опит да схванем същността на света да стигне до истината?

Джон Стот споделя в своя коментар върху този текст, че преди години един хирург му писал:

*“Когато наблюдавам ставащото в една-единствена клетка, се изпълвам със същото благоговение, както когато наблюдавам в ясна нощ небето. Като учен се изумявам от съгласуваността в сложните действия на клетката-най-убедителното доказателство за Върховен замисъл”*⁶

Можем да кажем с увереност, че днес има достатъчно много учени, които изпитват същото благоговение пред Върховния замисъл на Твореца. Но същевременно има и твърде много, които го отхвърлят. И в учебните програми, разни учени от втора величина внушават и насаждат по-скоро атеистичен светоглед.

Но това не е ново.

Не случайно апостол Павел представя една песимистична картина, макар и от историческа и културологична позицията на 2000 години преди нас:

...човеците остават без извинение, защото като познаха Бога, не Го прославиха като Бог, нито Му благодариха...(Рим 1:20-21).

Това означава, че умствената и духовната нагласа на болшинството от хората, които са призвани да водят народите в пътя на познанието, е толкова извратена от греха, че те на практика, нямат познание за истината. Биха могли да го имат, но го нямат. Ако тук апостолът казва :” Като познаха Бога”, то по-нататък в 28 стих казва: “Отказаха да познаят Бога”. Ако тук говори за познание на творческата премъдрост и сила на Бога чрез Общото откровение дадено чрез природата, то в 28 стих апостолът определя моралните граници на познанието. Тези, които отказват Божията благодат на Специалното откровение чрез Божието слово, не могат да познаят Бога. Не могат да разберат най –важното, Неговото отношение към нас. Такива хора дори и да приемат,

⁵ Ф.Ф. БРУС цитира В.Gärtner, The Areopagus Speech and Natural Revelation . Copenhagen, 1955, с.301

⁶ Джон СТОТ, цит.съч., с.70

че има Бог не искат да приемат, че Той има някакъв интерес и някакво отношение към тях. И така се разминават с ИСТИНАТА.

Но това състояние на човешкото общество има последици.

3. ЧОВЕШКОТО ОБЩЕСТВО БЕЗ ПОЗНАНИЕ НА БОГА

Апостол Павел представя не само една песимистична оценка на такова едно общество без познание на Бога, а се впуска в едно направо тъжно описание на неговата трагична съдба. Тази съдба, от библейска гледна точка не е естествена верига от проби и грешки, от която някой ден човечеството ще се освободи. (Има такова виждане, че като натрупа достатъчно опит човечеството само ще открие начин да заживее щастливо в един справедлив свят.) Тази хуманистична хипотеза не се споделя от Божието слово. Библията казва:

- За това, според страстите на сърцето им Бог ги предаде на нечистота, така че да се опозорят...(Рим 1:24)

Апостолът не само предупреждава за “идващия гняв” (I Сол 1:10). Божият гняв се разкрива сега чрез конкретни проявления. Те са резултат на това, което се повтаря три пъти в този текст: “Бог ги предаде”.

- Бог ги предаде на нечистота (1:24)
- Бог ги предаде на срамни страсти (1:26)
- Бог ги предаде на развратен ум (1:28)

Скъпи приятели, имам в своя живот опитности на стремеж и затъване в грех. Трябва да кажа, че винаги в началото на една такава идея, Бог ви дава да разберете, че не е съгласен. Предупреждава по различен начин. Пречи ви дори. Но вие продължавате да се пазарите с Него или изобщо да не Го слушате. Тогава идва един момент на особена тишина. Настъпва един особен измамен мир. И вие мислите, че сте убедили Бога, че без това, с което умът ви е обзет, просто не може да съществувате. Мислите, че Той е съгласен с това.

И нагазвате блатото. И затъвате...И ако не извикате към Бога за милост и помощ става точно това: БОГ ГИ ПРЕДАДЕ...

Има за съжаление една категория хора, които не викат за милост и помощ. Те отказват да познаят Бога.

Те не са малко.

Бог ги предава. Моралното разложение у мнозина наши известни и неизвестни съвременници е видим факт. А това разложение заразява цялото общество.

Апостол Павел е говори конкретно за това какви са проявленията на това “предаване”. Можем да ги обобщим в три групи.

- Идолопоклонство;
- Опозоряващи междуполови и еднуполови връзки.
- Неприлични противообществени прояви.

-Когато отказваш да познаеш истинския Бог, ти непременно си създаваш идоли. Не става въпрос само за онези древни народи и цивилизации като Египет, Вавилон, антична Гърция и Рим. Много ярко това се проявяваше в миналото и се проявява още в тоталитарните атеистични държави. Много ярко това се проявява в масовата, т.н. поп-култура и култура на консумативното общество в днешните страни, които претендират че са свободни и демократични. Обаянието на богатството, славата и обществения престиж във властта са съвсем очевидни идоли, които прогонват страха и почитта към истинския Бог. Бог предава на нечистота хората, които упорито го пренебрегват.

- *“Лъжливия образ на Бога води до погрешни представи за секса. Изопаченият секс унижава човешкото у човека, а сексът в брака – според Божия промисъл- го облагородява”*.⁷

Разглеждания текст в Посланието към римляните е ключов в спора за това, дали хомосексуализмът е естествено състояние или придобита нагласа на психиката. Съвсем ясно тези склонности се определят като неестествена ориентация в стремежа за чувствени наслади, която води не само до духовни но и душевни и телесни вреди. Това съвсем не значи, че Бог е по-благосклонен към блудството, прелюбодейството, изневярите, безразборните връзки между мъже и жени. Бог предава на срамни страсти и пагубните последствия от тях тези, които пренебрегват Неговите правила на съпругески живот и не търсят пътя на покаяние.

-Неправда, алчност, омраза, са станали толкова банални понятия за нас, че вече не им обръщаме внимание. В тази група на проявления на развратния ум апостолът включва още 18 конкретни порока. По тях няма спор, че са обществено зло. Всички взети заедно, те описват глобалния упадък на човешката общност. Бог предава на развратен ум, тези, които приемат това състояние на обществото за нормално и не търсят изход от него.

4.ИМА ЛИ НАДЕЖДА?

Специалистите историци казват, че подобни описания на моралното състояние на обществото са изобилствали в речите и трактатите по морал на множество съвременници на апостол Павел. Такъв например бил философът Сенека. Ф.Ф.Брус казва, че “Сенека не само възхвалява великите нравствени ценности, но изобличава двуличието, отстоява равенството между всички хора, признава, че злото е просмукало всичко...”⁸ Но Сенека имал същевременно роби и изобщо не смятал, че е нещо нередно. да се отнася към тях както са се отнасяли всички робовладелци – като към вещ. Никой от тези оратори и философи не е предложил нещо радикално, което да промени съдбата на хората.

Всъщност целия този раздел на първата глава от Посланието към Римляните е свързан логически с предхождащите 16 и 17 стих. Едва ли апостолът би си губил времето само да описва моралния упадък на обществото без в това да заложи зърното на надеждата.

Евангелието е Слово на надеждата.

Евангелието е призив да уредим отношенията си с Бога в светлината на Неговата правда.

Не се срамувам от благовестието Христово, понеже е Божия сила за спасение на всеки, който вярва...Защото в него се открива правдата от Бога, чрез вяра към вяра, както е писано “Праведният чрез вяра ще живее”.

За да уредим отношенията си с Бога, трябва да имаме ЗНАНИЕ ЗА НЕГО.

Как да стане това?

Понякога някои от вас, мили приятели, ми носят или показват календарчета и брошурки, които имат вид на духовна литература, но които са продукт на лъжливи учения, от организации на йога, от издания на Ню Ейдж движения и какво ли не. Моля ви бъдете критични към това, което ви се дава на улицата или не знам къде. Не ви

⁷ Джон СТОТ, цит.съч, с.72

⁸ F.F . BRUCE, цит.съч, стр.67

казвам, да не ми носите повече такава литература. Но не я оставяйте като някакъв подарък, а елате да говорим за нея – с мене или с пастир Николов. И не я разпространявайте, защото навличате върху себе си Божия гняв.

Защото Божия гняв се разкрива срещу всичко, което изкривява и потиска истината за Него.

Наблюдавайте живота и природата. И търсете източника на живота.

При всички случаи ЗНАНИЕ за Бога ще намерим най-сигурно в Библията, Неговото слово. А когато четем съвестно Библията, Святият Божий Дух започва да ни помага да разбираме и това, което не е ясно.

ЗНАНИЕ за БОГА имаме, когато проумеем, че Той е Творецът на всичко видимо и невидимо, че от Него зависи нашето съществуване.

Но знанието за Бога не е достатъчно. Той, като наш Небесен Баща, изисква да уредим отношенията си с Него. Да разберем как стоим пред Него. Да осъзнаем Божия гняв. Има ли причина у Него за гняв срещу нас? Има ли грях, който ни разделя от Него?

Ако нагазвате блатото на греха, ако сте затънал в греха – извикайте към Бога!

Не бъдете като онези, които са предадени на нечистота, на срамни страсти, на развратен ум.

Извикайте за помощ!

Помощта от Бога е съвсем близо. (Така както е Господ Исус го изразява по прекрасен начин в “Притчата за блудия син”. И както образно ни го показва холандския художник Рембранд в едно от най-великите произведения на изобразителното изкуство.)

Бог не е някъде далече в Космоса. Бог е тук между нас, до нас.

Нали знаем че е така!

Нали именно това се готвим да празнуваме скоро. Божият Син, Исус Христос се роди между нас, като един от нас, за да познаем Божественото естество в пълнота.

Той се роди между нас, живя между нас, умря вместо мене и тебе и възкръсна.

Това означава, че и духовно и дори със своето възкресено тяло Исус Христос пребъдва тук с нас. Готов е да подаде ръка на всеки, който Го потърси и извика към Него.

ИМА НАДЕЖДА! Защото има един факт.

БОГ ДОЙДЕ МЕЖДУ НАС ЗА ДА ГО ПОЗНАЕМ И ЗА ДА СЕ ОБЪРНЕМ КЪМ НЕГО. И ДА БЪДЕМ С НЕГО ЗА ВИНАГИ.

АМИН.

Има един единствен изход от това положение и той е -да се възползваме от божията благодат и милост.

